

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6474/23
17.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марко Станисављевић, адвокат из Београда, Светог Николе 15, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Тошић, адвокат из Београда, Светозара Торовића 13, ради утврђења, одлучујући о жалбама тужиле изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 15052/22 од 5.4.2023. године, исправљене решењем истог суда П 15052/22 од 13.7.2023. године и против решења истог суда П 15052/22 од 13.7.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.1.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиле и **ПОТВРЂУЈУ** пресуда Првог основног суда у Београду П 15052/22 од 5.4.2023. године, исправљена решењем истог суда П 15052/22 од 13.7.2023. године и решење истог суда П 15052/22 од 13.7.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 15052/22 од 5.4.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 15052/22 од 13.7.2023. године, првим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца ималац права својине по основу наслеђа као законски наследник - ћерка сада покојног ВВ бившег из ..., преминулог дана 28.2.1999. године у ..., на 1/2 идеалног дела непокретности - стана који се налази у ..., ..., дворишна зграда право, једнособан стан

број 13, у приземљу, површине 32 м², катастарска парцела број ... и ... КО ..., ЗК тело III, уписан у ЗКУЛ ... КО ... (лист непокретности број ... КО ...), стечен по основу уговора о купопродаји непокретности од 17.12.1997. године, овереног истог дана код Другог општинског суда у Београду под Ов 9593/97, што би тужени као наследник сада покојне ГГ бивше из ... по основу уговора о доживотном издржавању овереног код јавног бележника ... из...под ОПУ: 1139-2017 од 7.7.2017. године, био дужан да призна и трпи да се тужила пред Републичким геодетским заводом – Служба за катастар непокретности Врачар упише као ималац права својине на 1/2 идеалног дела наведене непокретности, те да тужили преда половину у својину и државину путем деобе, тако да означени уговор о доживотном издржавању не производи правно дејство у погледу 1/2 идеалног дела предметне непокретности. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове поступка у износу од 79.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Првог основног суда у Београду П 15052/22 од 13.7.2023. године, исправљена је пресуда Првог основног суда у Београду П 15052/22 од 5.4.2023. године, у погледу одлуке о трошковима, тако што у другом ставу изреке, у првом реду, уместо “тужени да тужили” треба да стоји “тужила да туженом”.

Благовремено изјављеним жалбама тужила је побијала првостепену пресуду и решење о исправци из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...18/20). Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Испитујући правилност побијане пресуде и решења, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је оценио да жалбе тужиле нису основане.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, тужила, рођена 1970. године, је ћерка сада покојног ВВ из брака са ДД, који брак је разведен пресудом Окружног суда у Београду 1977. године. Потом је сада покојни ВВ 1982. године, закључио брак са сада покојном ГГ, који је трајао све до његове смрти дана 28.2.1999. године. У току трајања тог брака, дана 17.12.1997. године, закључен је уговор о купопродаји непокретности између ТЂ - продавца и сада покојног ВВ - купца, оверен пред Другим општинским судом у Београду под Ов 9593/97, који је за предмет имао пренос права својине на стану у ..., ..., дворишна зграда, једнособан стан број 13, у приземљу, површин 32 м², саграђен на кат.парцели ... и ... КО ..., уписан као ЗК тело III у ЗКУЛ ... КО ... (лист непокретности број ... КО ...). Према оставинском решењу јавног бележника ... из Београда УПП: 206-217 од 8.6.2017.године, за наследника на целокупној заоставштини покојног ВВ, коју је чинио наведени стан, оглашена је његова супруга сада покојна ГГ бивша из ... Дана 7.7.2017. године, закључен је уговор о

доживотном издржавању између сада покојне ГГ - примаоца издржавања и туженог ББ - даваоца издржавања, оверен код јавног бележника ... из ... под ОПУ: 1139-2017, којим је сада покојна ГГ туженом оставила предметни стан као накнаду за обавезу издржавања коју је преузео и извршавао све до њене смрти дана 13.2.2020. године. Према изводу са сајта Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Врачар од 3.8.2020.године, као власник предметног стана са уделом од 1/1 уписана је сада покојна ГГ. Тужба у овој правној ствари поднета је 4.8.2020.године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је у складу са чланом 211 Закона о парничном поступку и примени правила о терету доказивања из члана 231 истог закона оценио да је основан приговор непотпуне пасивне легитимације на страни туженог пошто тужбом нису обухваћени законски наследници покојне ГГ, те да се не могу прихватити наводи тужиље да покојна ГГ није имала законских наследника, јер из утврђеног чињеничног стања произлази да је она имала рођеног брата који је исту издржавао све до 2015. године када је преминуо, па је одбио као неоснован тужбени захтев.

По оцени Апелационог суда првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку разлоге које у целости прихата и Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Стварна легитимација није процесно, већ материјалноправно питање – претпоставка од које зависи основаност тужбеног захтева – материјалноправна веза између конкретног захтева и лица која су у тужби означена као тужилац и тужени. Странка је стварно легитимисана ако је носилац права и обавеза у материјалноправном односу поводом кога је спор настао. Стварна легитимација је материјалноправна веза између конкретног захтева за пресуду и лица која су у тужби означена као тужилац и тужени. Тужилац је активно легитимисан ако је носилац правног овлашћења, а тужени је пасивно легитимисан ако је носилац правне дужности. Одсуство активне и пасивне легитимације резултира одбијањем тужбеног захтева.

Имајући у виду наведено, код утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд закључио да на страни туженог постоји непотпуна пасивна легитимација, јер тужбом нису обухваћени законски наследници покојне ГГ као нужни и јединствени супарничари, пошто је она поред тужиље била законски наследник покојног ВВ, а тужени - давалац издржавања по закљученом уговору о доживотном издржавању не може се сматрати законским наследником покојне ГГ, јер је исти предметну непокретност стекао по основу двострано обавезног теретног уговора, а тужиља тражи утврђење права својине по основу наслеђа иза покојног ВВ - свог оца.

Без утицаја је жалбено указивање да је тужиља законска наследница - ћерка сада покојног ВВ, те да у складу са одредбом члана 221 Закона о наслеђивању право наследника да захтева заоставштину не застарева, као и да у складу са одредбом члана 212 истог закона заоставштину прелази по сили закона на оставиочеве наследнике у тренутку његове смрти.

Према утврђеном чињеничном стању, заоставштину покојног ВВ расправљена је

решењем јавног бележника ... из Београда УПП: 206-217 од 8.6.2017.године и за јединог законског наследника оглашена је његова друга супруга ГГ, а тужилаца није пријављена као наследник, па тужбом морају бити обухваћени сви законски наследници покојног ВВ, а пошто је његова супруга ГГ преминула, тужбом морају бити обухваћени њени законски наследници као нужни и јединствени супарничари, јер тужилаца тражи утврђење права својине на предметном стану по основу наслеђа.

Без утицаја је жалбено указивање да тужилаца у овој парници није тражила ништавост предметног уговора о доживотном издржавању, који је сада покојна ГГ - прималац издржавања закључила са туженим ББ - даваоцем издржавања, јер је према стању у списима тужилаца постављеним тужбеним захтевом тражила утврђење права својине по основу наслеђа иза покојног ВВ, а туженог – даваоца издржавања означила је као наследника покојне ГГ и тражила је да исти призна и трпи да се тужилаца упише као носилац права својине у катастру непокретности и да тужилица преда половину у својину и државину путем деобе, тако да предметни уговор о доживотном издржавању не производи правно дејство у погледу 1/2 предметне непокретности.

Без утицаја је жалбено указивање да се тужени на основу предметног уговора о доживотном издржавању накнадно уписао као власник предметног стана у катастру непокретности и да је решењем јавног бележника ... УПП: 325-2023, веза 1 О 4775/23 од 31.7.2023.године, обустављен поступак расправљања заоставштине иза покојне ГГ због постојања предметног уговора о доживотном издржавању, пошто то није од утицаја на потупност пасивне легитимације, пошто тужбом нису обухваћени законски наследници пок.ГГ, као нужни и јединствени супарничари, с обзиром на то да је тужилаца тражила утврђење права својине на предметном стану по основу наслеђа иза свог оца, а није једини законски наследник.

Правилно је првостепени суд применом одредбе члана 362 Закона о парничном поступку побијаним решењем исправио техничку грешку у решењу о трошковима поступка садржаном у другом ставу изреке побијане пресуде пошто је с обзиром на успех туженог у спору очигледном омашком обавезао туженог да тужилица накнади трошкове поступка уместо да тужилаца накнади туженом трошкове поступка.

Правилно је првостепени суд у складу са члановима 150 и 153 Закона о парничном поступку одлучио о трошковима поступка, чију је висину определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе важеће у време пресуђења.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужилаца није успела у жалбеном поступку у складу са чланом 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку одбијен је као неоснован њен захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић